

Zhrnime teraz na krátko bilanciu prežitého ťažkého roku, aby sme zistili, či pracujeme s duchovným ziskom, alebo s deficitom. Musím dať výraz vnutornej radosti nad smelosťou a neohrozenosťou, s akou si aj v tých najväčších a najťažších časoch počínala prevážna väčšina z nás. Za pomoci božej s vlastným usilím zachránené naše domy a majetky oprávňujú nás ku ďalšiemu prebývaniu v nich. Dôvera v ochranu božiu a Nepoškvrnenej Panny, aj za najväčších okamihov nás oprávňuje ku smelosti ísť s pomocou božou v ústrety akýmkoľvek ťažkým a nebezpečným časom v budúcnosti. Aj za najväčšieho náporu diabla, sveta a vlastnej slabosti uchránené sväté povolania, nášho duševného života nás oprávňuje, ale aj vyzýva a zaväzuje, aby sme si toto naše sväté povolanie chránili ako oko vo svojej hlave aj teraz a v budúcnosti. To nám ale nijako neprekáža, aby sme si uprimne a bez zakrývania neuznali chyby a nevernosti, akých sme sa v poslednom čase dopúšťali a hádam aj ďalej dopúšťame. Do nového roku musíme teda vstúpiť s tým najsvätejším a najsilnejším predsavzatím, že sa ich čo najrýchlejšie zbavíme, lebo aký začiatok roku, taký aj jeho priebeh a dokončenie. Nový rok nám prinesie len to, čo sami donho takrečeno zasejeme. Kto nasial dračích zubov, nemôže čakať, aby sa mu urodila pšenica. A tak aj ten, kto do začiatku roku nasial svoje nevernosti a hriechy, nemôže očakávať, aby nový rok priniesol hojnosť božích požehnaní, i keby sme si ich teraz čo ako srdečne priali.

Keďže našou prvou a najsvätejšou povinnosťou vo svätom povolaní je starať sa o spásu svojej nesmrteľnej duše, upozorňujem čo najväčšie, aby sme v novom roku zanechali, a to úplne, nepravidelnosť, nepresnosť, povrchnosť a nedbalosť v odbavovaní svojich denných duševných cvičení, najmä v rozjímaní a spytovaní svedomia. Všetmožno sa usilujme, nakoľko to od nás závisí, aby sme boli pánmi svojich denných prác a nie ich otrokmi, takže by sme pre ne zanedbávali svoj denný poriadok a tak aj duševné cvičenia. Všetmožno sa usilujme, aby sme večer o deviatej boli všetci na odpočinku, aby sme tak boli ráno telesne disponovaní k presnému vstávaniu a k rannému rozjímaniu.

Zo slubných záväzkov ohľadom svätej chudoby upozorňujem čo najdôraznejšie, najmä milých Bratov, aby boli čo najvernejší a najsvedomitejší v povinnom hlásení a prosení potrebných dovolení, aby v duchu sv. chudoby, ktorá nás viaže pod hriechom a nedovolí nám spokojné svedomie, aby neprechovávali u seba vo svojich izbách, najmä nie po všelijakých kutoch, nič, k čomu nemajú patričného dovolenia. Uzaníme si, milí spolubratia, že táto vernosť a svedomitosť ohľadom zahlasovania, pýtania potrebných dovolení u nás veľmi poklesla. Cítiac za to veľkú zodpovednosť pred Pánom Bohom za následky a dôsledky z nezachovávaní tejto prísnej a vážnej povinnosti, upozorňujem všetkých čo najdôraznejšie, aby si túto záležitosť prejednávali vážne a prísne v spytovaní svedomia pri príprave ku sv. spovedi a, aby sa nepovažovali nijako za bezpečných vo svedomí, ktorí sa v tom prevínajú. V duchu sv. chudoby upozorňujem čo najdôraznejšie na to, aby nikto bez zahlasenia predstaveným neprijal nič od svetských, ani od ctihodných Sestier, ~~ako je~~ ako je na príklad prádlo, alebo čokoľvek iného k uschove. Všetky tieto veci musia ísť cez ruky patričného predstaveného.

Ohľadom slubu svätej čistoty čo najdôraznejšie upozorňujem na skromnosť a vážnosť v styku s ctihodnými Sestrami a inými ženskými osobami. V duchu uprav generálnych shromáždení, ktoré súčasne posielať a ktoré sa majú aspoň raz do roka prečítať, nech je náš styk s ctihodnými Sestrami taký, aby to bolo zreteľne badať, že my sme im povinní dobrým príkladom a nie ony nám, lebo Misijnej spoločnosti sveril sv. Vincent, starosť a zachovanie ducha Milosrdných sestier a nie naopak. V duchu týchto uprav upozorňujem na to, že máme zakázané cestovať spolu v jednom vozni so Sestrami, ješť v ich prítomnosti, posielať im listy bez vedomia domácej Predstavenej, oslovovať ich zdobnelým menom, prijímať akékoľvek odmeny, ísť do ich klauzurných miestností, alebo dovoliť im vstúpiť do našich atď. Co najdôraznejšie upozorňujem, aby nikto bez hlásenia patričnému predstavenému nevyjednával, neprisluboval a nevykonával práce, ktoré sa vyňkajú rámcu obyčajných bežných denných prác. Týka sa to najmä milých Bratov. Dalejšie čo najdôraznejšie upozorňujem na prísny bod sv. Pravidiel, podľa ktorého